

Ta vojska pa stane ogromno denarja, dežela je uboga in ne more prenesti tako težkega vojnega bremena. Polovica hiš je na Japonskem praznih, čeravno je najemnina za polovico znižana. Ljudje ne morejo plačevati najemnine. Po celi deželi se širi nezadovoljnost. Država je začela dajati ubožnejšim malo denarno podporo, a ista je tako majhna, da dotični ne morejo z njo izhajati. Seveda država sama nima denarja, zato si je v sedanji vojni že v drugič izposodila denar, v zadnjem slučaju čez 100 milijonov kron. S tem pa ne bo dolgo izhajala, ampak morala bo zopet skrbeti, da dobi kje posojilo. Na ta način se bo Japonska zadolžila, med tem ko bo ljudstvo gladu umiralo. Začela je vojno, katera jo bo stala ogromno denarja in ki bo spravila deželo v velikansko bedo, premagala pa Rusije vendar ne bo.

Pisma Vereščaginova z bojišča.

Soproga umetnika Vereščagina, ki je utonil na »Petrovavlovsku«, je priobčila v »Ruskih Vjedomostih« zadnja pisma, ki jih je pisal Vereščagin z bojišča. Izmed teh pisem je najzanimivejše ono, ki podaja nekaj podrobnosti o ruskem vojnem načrtu. Dotično pismo se glasi: »29. sušca. Danes odpotujem v Mukden. Naša armada je sedaj tukaj močna 150.000 mož in, ko boš to pismo čitala, bo armada že gotovo narasla na 200.000 mož, ker dospe povprečno vsak dan 3000 vojakov od Bajkala v Mukden. Pričakuje se, da bodo Japonci vdrlji v Mandžurijo in nas napadli. Poveljniki in armada to z gotovostjo pričakujejo in se tega vesele. V to svrhu so celo pripravljene del železniške proge žrtvovati. Ne čudi se torej, ako boš slišala, da se naša armada umiče! To bo samo nam na korist! Misel, da bi mi že sedaj vdrlji v Korejo, obsojajo odločno vsi pametni strategji, med njimi tudi Kuropatkin. Meni je znano, da se je tudi general Žilinski v Petrogradu krepko zavzel za taktiko umikanja.« — To pismo je bilo pisano 20. marca, iz česar sledi, da so se Rusi že namenoma odločili, pustiti Japonce v Mandžurijo. Ako se torej Japonci sedaj že tudi v resnici nahajajo v Mandžuriji, se to ne more smatrati za japonski uspeh!

Kozaki v Koreji.

Soeul, 25. maja. Iz Gensana v Koreji se poroča, da so Rusi razrušili v Hamhenu pred 540. leti ustanovitelju sedanje korejske dinastije sezidani mavzolej ter sežgali relikvije, dasiravno je bil ta spomenik Korejcem svet.

Vest, da stoje v Kijensenu kozaki z 20 topovi, se potrjuje. Brčkone so to transbajkalske jahajoče baterije, ki so bile prideljene v začetku vojske prvemu vojnemu koru v Vladivostoku. Neki iz Jonamfa došli Japonci poroča, da je tam le malo vojaštva. Prebivalstvo je mirno, vendar pa mu ne ugaja, da so Japonci zasedli mesto. Rusi se zapustili mnogo rabnega lesa.

Posadka v Soeulu ne šteje več kot 800 mož in bati se je, da jo napadejo kozaki.

mnogimi drugimi usužnjenimi Slovenci skozi Dukljo čez Karpatе, napadli z Langobardi vred Gepide, te-le uničili popolnoma in za to dobili njih zemljo.

568, 2. aprila, odidejo Langobardi v severno Italijo in tudi ta, sedaj prazna dežela, pripade Obrom. Vendar ti vsega širnega sveta ne morejo obljuditi. Zato so v podonavsko ravnino radi puščali Slovenci, ki so bili dobri poljedelci in obrtniki. Po l. 568 so se Slovenci čez ogrsko ravnino širili vedno bolj. Po Erdeljskem so se nastanjali redkeje, ker jim gorati svet ni ugajal.

Od 568 so Obri večkrat s pomočjo Slovencev plenili po Balkanu.

Razmerje med Slovenci in Obri ni bilo stalno. Zdaj so Slovenci mongolskim divjakom morali sužnjiti, in zdaj zopet so bili svobodni, ker se jim je po hudem boju bilo posrečilo, otresti jarem. Taka doba svobode je bila tudi doba Samova (623—658).

581 pridere 100.000 Slovencev na Balkan. Tudi so v tem času Slovenci počasi prodirali ob Savi, Dravi in Muri navzgor, ker so se

Pariz, 26. maja. Prva japonska armada je ostala brez živeža in je primorana hraniti se z onim, kar najde na poti. Vzrok temu je, da so kozaki v Koreji zavzeli dva velika, za japonsko prvo armado namenjena transporta.

London, 25. maja. Iz Mukdena se poroča: Kozaki generala Rennenkampfa so, kakor poroča zanesljiva vest, vzeli dva japonska transporta. Kozaki v Koreji so za japonske zveze velika nadlega.

Petrograd, 25. maja. Iz Mukdena poročajo, da je kozaški oddelek napadel in zasedel Andžu v Koreji, uničil ondotno japonsko garnizijo, nakar so kozaki zopet v najlepšem redu odšli.

Soeul, 25. maja. Japonci so zaprli Yon-gamfo trgovskemu prometu ter dovoljujejo le vladnim ladjam pluti po Jalu, ki je bila do sedaj prometu odprta.

Naredbe v varstvo Kuropatkina.

Neki vojak je pisal v Kijev o varnostnih naredbah v varstvo Kuropatkinovega življenja. »Japonske opice«, piše dotičnik, »niso kristjani ter se torej bojujejo kot Turki. Mi vsi se bojimo, da našega generala zavrtno umore. Ko sem bil v Harbinu, je spal vsako noč en kozak pred njegovimi vrati. Odkar mu je neki kitajski kuhar natresel strupa v kavo, imamo same ruske kuharje. Predno general odjezdi, se dobro pazi, da ni nobenega Kitajca na ulici, ker se je bati, da bi bili preoblečeni Japonci. Pred kratkim so nam morali vsi Kitajci izročiti orožje. Nekateri izmed nas so dobili izvrstne nože.

Admiral Makarov,

ki se je potopil z rusko oklopnico »Petrovavlovsk«.

Kinčou padel.

Severno od Port Arturja, na mestu, kjer je polotok Liaojang najožji, stoji mesto Kinčou, katerega so Rusi utrdili, da bi tako ovirali prodiranje Japoncev proti trdnjavi. Dne 25. m. m. so nspadli Japonci z grozovito srditostjo ruske utrdbe. Japonski generali so gnali svoje vojake, da so z bajoneti napadli Ruse. Ti so jim pa s svojimi topovi podrli kar cele vrste. Pet bataljonov, ki so bili v prvi vrsti, bilo je popolnoma uničenih.

Obri po sužnjih vedno bolj množili in na Slovence pritiskali huje, čim dalje je kdo bil od Obrov, tem bolj zanj.

Okoli 580 se Slovenci naselijo po Goriškem, pa tudi stopajo v Furlanijo (pokrajino longobardsko). Tukaj so z Langobardi imeli hude boje, ker jih je ravni in solnčni svet zelo mikal.

Med 592 in 594 pridere že do izvira Drave, v Ziljsko dolino, do izvira Mure, in celo do Windisch Matreya (sev. Tirolsko). Tudi tukaj so bili hudi boji in sicer z Bavarci.

595 se jim je bavarski kralj Tasilo na Toblaškem polju (ob izvirju dravinem) z vojsko postavil v bran, ker so mu silili čez mejo.

Kmalu po l. 600 so obljudili večji del Istre.

Reči se sme, na je zdaj bojov za novo slovensko domovino iz večjega konca; sledijo še sicer navalji, toda mej doslej priborjene zemlje bistveno ne izpremene.

(Konec sledi.)

Toda čez trupla padlih splezale so vedno nove čete, tako da so bili slednjič Rusi prisiljeni se umakniti desetkratni premoči. Ko je padlo to mesto, so Rusom sovražni listi vpili od veselja, kakor bi z utrdbami v Kinčou imeli Japonci v rokah že Port Artur. Sedaj se bodo Japonci morali prej polastiti še Dalnjega, za kar že delajo priprave, a vsak korak do Port Artura morajo krvavo poplačati. Poročilo iz Berolina pravi, da so Japonci imeli pri Kinčou 10.000 mož mrtvih, Rusi pa 2000 mož. To bi bila velikanska izguba za Japonce in če jim Rusi pripravijo še mnogo takih »zmag«, bo Japoncev od samih »zmag« konec. Po večernem boju pri Kinčou so se Rusi umaknili proti Port Arturu. Kinčou bo tvoril sedaj podlago za japonske napade proti Port Arturu. Vsekakor je čast za Ruse, ako celo Japonci priznavajo, da so pri obrambi kazali izvanredno hrabrost. Nadaljna poročila iz Tokio pravijo, da je boj za Kinčou trajal pet dni, torej so ruske čete, ki so bile skoro gotovo iz port arturske trdnjave in so se po končanem boju umaknile v trdnjavo, precej časa uspešno zadržavale veliko sovražnikovo premoč. Po Kinčou so Japonci baje vzeli tudi Hansan, kjer so Rusi imeli utrjeno stališče. Neka ruska topničarica je streljala na Japonce iz Talienvan zaliva. Tri japonske vojne ladje so streljale iz Kinčou zaliva in podpirale naskoke armade na suhem.

Politični ogled.

Jugoslovanski zastopnik v avstrijskih delegacijah, dr. Ivan Šušteršič je ostro govoril proti velikanskim zahtevam vojne uprave. Pri glasovanju dne 26. m. m. so se pa iste vendar le sprejele z 12 proti petim glasom. Proti so glasovali dr. Šušteršič, Kramar in Stranski, torej slovenski in češka zastopnika ter dva delegata nemške ljudske stranke. Torej samo dva Nemca sta imela srce za ubogege kmeta. Najbolj žalostno pa je to, da glasujejo Poljaki vedno vladi v prid, ne meneč se za grozno slabe socialne razmere, ki vladajo med njihovim ljudstvom. Torej bomo morali darovati našega krvavo prisluženega denarja 400 milijonov za nove topove!

Prihodnji prestolonaslednik. Češki list »Budivoj«, o katerem trdijo, da je v zvezi s knezom Švarcenbergom, prinaša vest, da bo vladal cesar Franc Jožef I. le še eno leto. Prihodnje leto bode namreč nadvojvoda Karol Franc Jožef 18 let star in Ferdinand d'Este se bode na korist mlademu nadvojvodi odpovedal prestolonasledstvu v Avstriji. Te vesti so najbrže le pobozne želje liberalnih časnika, katerim ni ljub sedanji prestolonaslednik, ki je odkrit katoličan.

Dopisi.

Iz Slovenskih goric. S ponosom je zrl letošnjo spomlad kmet po svojih poljih, saj se mu je tudi kazalo, da mu bode letos vsaj nekoliko poplačan letoletni trud. Toda delal je prezgodaj račun. Prišli so uscedopolni dnevi v sredi krasnega majnika, in v par dneh so bili upostošeni vinogradi, sadonosniki ter njive. Kjer ni toča potolkla, tamkaj pa je valed groznega naliva in burje vse potrto in uničeno. Da so vsi krasni travniki, up tukajšnjih posestnikov, uničeni od umazane vode, mi menda ni potrebno še posebej omeniti. Zato je pač vendar že enkrat potrebno, da se začne z vso resnostjo uravnati Pesnica. S tem še nam je bore malo pomagano, ako nam že čez dve leti tlačijo travo drago plačani nemški inženirji ter izživajo tukajšno prebivalstvo s svojo nemško kulturo! O kakšnem resnem delu pa še slišati ni! Ako pa vladi še sedajna velikanska škoda ne odpre oči ter ne pristopi z radikalnimi sredstvi kmetu na pomoč, potem pa naj razpiše nagrado za vprašanje, kako in

odkod naj vzame že tako z dolgovi obloženi kmet denar, da bo plačal visoke davke ter druge neizogibne potrebine, ako so vsi prideiki večinoma vsako leto popolnoma uničeni? Goricopoljski.

Dobrna pri Celju. (Še nekaj o veselici dne 15. maja.) Komaj smo odpisali poročilo o zadnji veselici našega »Bral. društva«, zvedeli smo na Dobrni nepoznane reči, ki so bile bojda imeniten »uvod« k celi zabavi. Stvari ne pripisujemo tolike važnosti, da bi se na široko menili o njej, še manj pa osebam, katere so jo povzročile, a vodstvo društva pozivljamo, da gre celi stvari do konca, da zvmemo vsi udje, kdo je za vsem tem. Kolikor nam je dosedaj znano, imajo popolnoma nepoklicani in nasprotni nam ljudje svoje roke in jezike zraven, da bi škodovali društvu in njegovemu ugledu. Ta na Dobrni popolnoma nepotrebni plevel se je vedno mešal med narodno rž, da bi zaviral njeno rast, a dosedaj brez uspeha. Če bo od sedaj drugače, ko mu pomagajo pri njegovem izdajalskem delu ljudje, ki se imenujejo tudi »narodni«, hočemo videti. Pričakujemo, da vodstvo stori potrebne korake, da se zaduši vpliv takih posousov, zakaj zvedeli smo od zanesljive strani, da so nekateri dne 15. majnika igrali boljše in naravnejše — za odrom, kakor pa na odru. Če se hoče nemčurstvo ukrasti na tak način v naše vrste, da nam škoduje, stuhtalo je zelo slabopot, zakaj prvi poskus se je presneto žalostno ponesrečil. Mi samo pomilujemo tiste, ki so se vsedli na lim, ker ta se jih sedaj drži, in vse solze ga ne zbrisejo. Za danes dovolj o tem. Sicer se še pa ni izrekla zadnja beseda! — Ud »Bral. društva«.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Vseslovenski mladeniški shod na Brezjah. Kakor smo že naznanili, vrši se ta veleznamenit shod dne 4. julija. S Štajerskega bo vozil poseben vlak z znižanimi cenami, ako se udeležiti zadostno število udeležencev. Priglašajo naj se mladeniči ali sami ali po svojih voditeljih pri čast. g. Martinu Medvedu, župnik, Laporje. Spored shoda na Brezjah bo: Predpoldan cerkvena slavnost. Popoldan občni zbor »Zveze nepolitičnih društev« in nato mladeniški shod: pozdravna pesem, slavnostni govor, mladeniški govor, razni govori mladeničev. Drugi dan, dne 5. jul. odhod z Brezij na Bled. Okoli 1 ure odhod v Ljubljano, tamkaj slavnosten sprejem, ogledovanje mesta in zvečer vrtna veselica. S tem je spored končan. Mladičiči s Slovenskega Štajerja, vzdramite se in udeležite se shoda mnogobrojno!

Iz šole. Za nadučitelja sta premeščena pri Sv. Petru nad Laškimi učitelj Martin Slošek od Sv. Duha na Ostrem vrhu, pri Sv. Rupertu nad Laškimi pa Fran Zupančič, dosedaj šolski vodja v Skomrah na Pohorju. Učitelj Josip Armič pride iz Mozirja v Velenje. Stalni so postali na svojih dosedanjih mestih: Bruno Rožbaud v Št. Vidu pri Ptuj, Valentina Kaukler roj. Grošel na dekliški šoli ptujske okolice in Ivana Zupančič v Št. Vidu pri Planini. Za učiteljico ženskih ročnih del v Št. Vidu pri Ptuj je nameščena Ivana Klenovšek. Menjava služb se je dovolila učiteljicami Ani Kalšek v Št. Vidu pri Ponikvi z Marijo Valenčak v Gotovljah. — Šoli v Hrastniku in Trbovljah se razširite v šestrednici, trirazrednica v Zavrču pa se razširi v štirirazrednico.

S pošte. Poštni asistent Franc Štanke je prestavljen na lastno prošnjo iz Ptuja v Lipnico. — Mesto poštnega opravilca pri Sv. Antonu v Slov. gor. je podeljeno g. Fr. Markoviču istotam. — Služba poštnega odpravitelja v Št. Jakobu v Slov. goricah je podeljena poštni in brzovjavni odpraviteljici Štefaniji Kuralt iz Koprivnice.

Mariborske novice. Na vrtu »Narodnega doma« v Mariboru se vrši v soboto, dne 4. t. m. koncert ciganske godbe. Vstopnina 60 vin. Začetek ob 8. uri zvečer. Ker je čisti dobiček namenjen v prid »Dijaške kuhinje« mariborske, je pričakovati mnogobrojne vdeležbe!

Porotno zasedanje v Mariboru se prične dne 6. junija. Za predsednika je imenovan predsednik okrožnega sodišča L. Perko, za njegovega namestnika dež. sodni svetnik K. Martinak.

Mariborski okrajni zastop. Včeraj se je pritožil pri nas neki posestnik, da je že prišel dvakrat v urad okrajnega zastopa po bakreni vitrijol, toda vselej je moral oditi, ne da bi kaj opravil, ker je bila pisarna zaprta. Gospodje brčkone mislijo, da bodo ljudje vohali, kedaj da blagovolijo sedeti v uradu ter postreči davkoplačevalcem. Kdo bo povrnil dotičnim čas, katerega porabijo s tem, da zastopj hodijo v Maribor? Ali bi morebiti ne bili tako milostljivi ter naznanili, kedaj da ne hodijo na sprehod in kedaj naj pridejo kmetje, da bodo našli milost pred mogočnimi nemškimi gospodi? Gospod Eichkitz, ali bi nam ne hoteli naznaniti, kedaj so za nas uradne ure!

Pohorski roparji ujeti. Minoli teden se je vendar posrečilo ujeti roparje, ki so vznemirjali okolico Pohorja. Otroci viničarja Kukec so namreč pripovedovali v šoli v Pohorju, da prihajajo k njim po noči roparji, da jim pa nič ne storijo, ampak jim prinesejo mesa. Viničar Štefan Kukec, ki je star 50 let, je bil nekaj pri orožnikih, moral pa je zaradi tatvine zapustiti to službo. Vsled te izpovedbe otrok se je orožnikom posrečilo dobiti nekatere dokaze ter so zapri celo družino Kukec, potem kočarja Jurija Visočnik iz Pivol in hlapca Martina Turk na Pohorju. Razven teh so baje oskrbovale prodajo nakradenega blaga še štiri druge osebe. Vsled tega se je razpustila začasna orožniška postaja v Framu.

Oddaja lova v občini Podova za dobo šest let t. j. od 1. jul. 1904 do 1. jul. 1910 se bo vršila dne 18. t. m. pri okrajnem glavarstvu v Mariboru, uradna soba št. 10. Izključna cena je 50 K.

Nadučitelj v Zrečah, gospod Tribnik Ljudevit, je prišel po opravkih v Maribor. Tu se mu je na binkoštno nedeljo zjutraj na ulici spodrsnilo, da je padel, pa tako nesrečno, da si je pobil kite na levem stegnu ter ni mogel vstati. Ponesrečenec sedaj leži v bolnišnici. Nad posteljo viseča tablica pa omenjeno pobitje naznanja z latinskim napisom: »Contusio coxae sin.«

V nēmem tečaju za sadjarstvo in vinarstvo na viničarski šoli v Ljutomeru so letos sledeči gg. učitelji: Bezjak Šmon (Sv. Tomaž), Cvetko Franc (Sv. Andraž v Slov. gor.), Čeh Fr. (Ljutomer), Hauptman Svitoslav (Sv. Križ nad Mariborom), Jankovič Peter (Rajhenburg), Koropec Janez (Šostanj), Majcen Alojz (Sv. Duh na Ostrem vrhu), Pečar (Srečko Št. Pavel pri Preboldu), Porekar Anton (Hum pri Ormožu), Prelog Janko (Mala Nedelja), Serajnik Beno (Konjice), Stani Tomaž (Ruše), Vodenik Simon (Sv. Jurij ob Pesnici), Vreča Mihael (Negova).

Selišče pri Sv. Juriju ob Ščavnici. Dne 25. majnika t. l. se je utopila 20 letna mladenka Terezija Vrbnjak. Šla je prat k bližnjemu potoku nekaj perila. Ker je voda močno narastla odnesla brv, zato je stala zraven potoka, pri čemur je padla v vodo. Ko je domači niso videli, so hiteli, a bilo je prepozno. Rajna je bila vzorna mladenka, več let naročnica »Slov. Gospodarja« in ud Marijine družbe ter dekliške zveze, od katere je prva umrla, odkar je ista ustanovljena. Da je bila priljubljena pri vseh, posebno pri mladenkah, je pričal njen pogreb. Ovenčana dekleta so jo vzdignila ter nesle na pokopališče, kraj počitka in ji zapele nagrobnico. Čeravno delavni dan, je vendar prišlo mnogo deklet, da ji izkažejo zadnjo čast. Nobeno oko ni ostalo suho. Seveda, kdo bi ne žaloval

za teboj, blaga duša. V tolažilo nam je, da sedaj, ko si že varna in srečna tam nad zvezdami, kjer ni bridkosti in trpljenja, da boš sedaj izprosila vsem bivšim prijateljicam isto radost in srečo. Bodi ji zemijica lahka!

Sv. Martin pod Vurberkom. V noči na binkoštno nedeljo je odšel okoli 3. zjutraj bivši posestnik Klamfar v spodnji obleki od doma ter je izgubil. Sumi se, da je padel v Dravo in utonil.

Slovenjgrader. Častnim občanom je izvolila občina Slovenjgrader štajerskega cesarskega namestnika.

Pozor kmetje! K Mali Nedelji je še pred nedavnim časom prišel agent z kosami, kateri je več naših ljudi premotil, da so si naročili kose. Vsi so že komaj čakali na nje, kajti mislili so res, da bodo dobili najboljše kose celega sveta. Končno so še vendar čakali, a njihovo veselje se jim je bliskoma spremenilo v žalost in kisle obraze. Kose so namreč kakor so dolge in široke zelo slabe in neuporabne. In kamni — no rečimo, da so iz cementa! Zraven tega pa še je vse skupaj prav osoljeno. Varujte se torej, in če bode prišel kedaj k vam kakšen agent, primite kljuko in...

V Babince, kakor se nam piše, raznašalec pošte odhaja v petek pred prihodom vlaka v Ljutomer. Vsled tega časnike, ki izhajajo v četrtek, dobivajo tam še-le v ponedeljek. Zanašamo se, da so merodajni krogi že ukrenili, da bodo poduka željni občani novo berivo časniško dobivali za v nedeljo.

Iz Čadrama. Nemila smrt nam je dne 21. maja pokosila Ano Oberski roj. Goričan iz Prihove. Žvela je s svojim možem v štiri-najstletnem zakonu zastopno in si pridobila veliko posestvo. Bila je velika dobrotnica ubogim. Hvaležnost izkazali so ji ljudje v obilnem številu pri njenem pogrebu. Priporočamo jo znancem in prijateljem v pobožno molitev!

Pogreša se od 29. aprila sem 69 let stara, slaboumna Marija Fedransberg, stanujoča v občini Mozirje. Šla je bržčas na božjo pot na Brezje ali pa na sv. Višarje in je med potom zašla. Oblečena je bila v delavniško obleko zelenkaste barve, brez bluze. Vse poizvedbe so bile do zdaj brezuspešne. Mogoče se je kje ponesrečila.

Iz Moravec. Zopet smo v času vednih neviht in neurja! Vsak priden sadjerejec, kateri se sedaj tako radosten ozira po bogato obloženem drevju, bo še gotovo nešteto in neštetokrat trepetal v strahu pred pogubonosnimi oblaki, kateri mu prete uničiti vse njegove najlepše nade in prekrižati mu račune. Posebno letos, ko je vsako drevo zelo plodno, bodemo imeli vedno strah pred nevihtami in točo. Kakor se lovi utopljenec za bilko, ravno tako imamo mi zaupanje v streljanje proti toči. Toda pri nas niti tega malega upanja ne bo! Od kompetentne stranke se poroča, da je oblast prepovedala streljati iz tistih novih »brzostrelnih« topičev iz Laške livarne, baje si strelec ni svest življenja! To so vam »brzostrelni topiči po novem sistemu«. Mi še v naši občini ne rabimo dolgo teh »brzostrelcev«, a že so šli stiri rakom zvižgat! No, pa kaj si hočemo, če pa so »brzi«. Zadnji čas je, da ukrene občina v tem potrebne korake! — — —

Poročil se je v Žalcu dne 23. m. m. gosp. Albin Mikuš, knjigovodja »Delniške družbe« v Žalcu, z gđ. Marico Mehovo.

Celjske novice. V nedeljo, dne 5. t. m. priredi »Slov. delavsko podporno društvo« društveni izlet v Bukovžlak, kjer bo veselica v narodni gostilni g. Štefana Koželja. Društvo namerava prirediti tekom poletja tudi izlete v Laški trg, Petrovče in Škofjo vas. — Dne 12. junija priredi »Celjski sokol« v vseh prostorih »Narodnega doma« veliko veselico s sodelovanjem »Celjskega pevskega društva«, »Delavskega podpornega društva« in »Narodne godbe«. Iz mnogobrojnega vspeveda, katerega bomo pričeli prihodnjic, omenimo samo nastop »Celjskih sokolic«.